

i Landet. Og hvad det danske Landbrug angaar . . . . . (N. Neergaard: Der er intet Menneske, der har talt derom). Er der ingen, der har talt om, at der burde fremsættes et Lovforslag, som forbød Udlændinge at erhverve fast Ejendom eller i hvert Fald Jord her i Landet? (N. Neergaard: Som fastsatte Regler derfor; det skulde ske gennem Ministeriets Bevillingsmyndighed). Ja, hvis man vil have nogle Regler, som ikke forbyder det, saa vinder man jo ikke det, man skulde vinde ved Forbudet, men saa taber man naturligvis heller ikke det, man kunde tabe derved! Hvis det skal være Regler, som siger, at ligesom man skal møde med en Attest for betalt Fattigafgift, naar man skal have Skøde, skal man her møde med en eller anden Bevilling, som gives til enhver, der har Pengene til at betale Jorden med, har det jo ingen Betydning. Men hvis der skulde være nogen — nu hører jeg, at det ikke er det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), men der kan jo være andre —, der mener, at det var rigtigt at forbyde Udlændinge at erhverve Jord her i Danmark, vil jeg dog sige, at det set fra Landbrugets Standpunkt ikke vilde være rigtigt. For det første kan man pege paa, at mangt et godt Fremskridt i det danske Landbrug skyldes Mænd, der er kommet hertil fra Udlandet og har indført nye Driftsmetoder, som har været af stor Værdi for det danske Landbrug, og for det andet er det danske Landbrugs Mænd selv klare over, at de i Tider som disse i høj Grad kan trænge til at være i den mest levende Forbindelse med Udlandet. Vort Landbrug ønsker at have Afsætningsmarkeder i Udlandet; forleden Dag skildrede det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) her i Tinget, hvorledes den danske Landbrugskonsulent i Rusland mener, at der i dette Land sikkert vil blive store Muligheder for Afsætning af vore Produkter og da navnlig af Avlsdyr, naar Folket efter Krigen rejser sig igen. Det regner vi med fra Landbrugets Side og fortsætter derfor Arbejdet paa Forædling og Forbedring af vore hjemlige Racers Udvikling baade med Hensyn til Brugsdyr og med Hensyn til Avlsdyr. Hele det Arbejde, der er gjort paa dette Omraade, Stambogsføring, Kontrolforeninger, Tilsyn med særlig yderige Kvægstammer og Kvægfamilier, tager Sigte herpaa.“ Det staar Sp. 674—75.

Jeg anser disse Udtalelser for særdeles rigtige og forstandige, men man maa være klar over, at hvis vi vil have et

aaabent Marked for Landbrugsprodukter i Rusland, kan vi ikke gøre Danmark til et lukket Land, hvor Udlændinge ikke kan komme til at deltage i Udøvelsen af det Erhverv, som er vort Hovederhverv. Hvis vi stiller os aldeles afvisende overfor Udlændinge, kan vi dog ikke vente Imødekommenhed fra deres Side. Hvis der derimod skulde komme en ganske pludselig Invasion af Udlændinge her til Landet — det har der været talt om, ikke af det ærede Medlem fra Æbeltoft, men af et andet æret Medlem —, hvad man meget vel kan vente sig i disse overordentlige Tider, saa kan jeg give det høje Ting den Forsikring, at en saadan Invasion ikke vil møde Justitsministeriet uforberedt; Justitsministeriet vil meget hurtigt have et Lovforslag færdigt som en ekstraordinær Foranstaltning til at imødegaa en saadan ekstraordinær Invasion.

Disse Udtalelser fra min Side maa paa den anden Side ikke forstaaes saaledes, at jeg skulde ønske, at dansk Jord i vidt Omfang kom paa fremmede Hænder; jeg har tværtimod ved en administrativ Foranstaltning gjort noget for at hindre det, idet jeg i de enkelte Tilfælde, der kan foreligge, hvor man af en eller anden Grund, som Administrationen maa erkende er tilstrækkelig god, ønsker at afhænde fideikommissarisk Jordegods, som ledende Forskrift har givet den Regel, at saadan Jord ikke maa afhændes til Udlændinge, men kun til Danske. Sagen er nemlig den, og det kan baade tjene til at fastholde den Slags Grundsætninger og til at berolige paa dette Omraade, at der er ikke saa lidt fideikommissarisk Jord, der allerede er paa fremmed Haand. Jeg skal saaledes nævne Grevskabet Lindenberg med Hovedgaardene Lindenberg, Gudumlund og Vildmosegaard og Avlsgaardene Tiendegaarden, Henriksdal og Louisedal, i alt 249 Tdr. Hartkorn og med en Ejendomsskyldværdi af 2 610 700 Kr.; desuden Skove med en Ejendomsskyldværdi af en halv Mill. Kr. og Bøndergods med en Ejendomsskyldværdi af over 2 Mill. Kr. Der er endvidere Grevskabet Gyldensteen med Hovedgaardene Gyldensteen, Sandagergaard, Oregaard, Hugget, Harritslevgaard og Jerstrup samt Avlsgaarden Eriksholm, i alt 326 Tdr. Hartkorn med en Ejendomsskyldværdi af over 2 Mill. Kr., Skove til en Ejendomsskyldværdi af en halv Mill. Kr. og desuden en Del Bøndergods. Endvidere er der Grevskabet Hardenberg-Reventlow, det grevelige Scheel-Plessenske Forlods, Stamhuset Egholm, Stamhuset